

§. 65. *Юсифъ са изезява на братъята си.*

Между туй Юсифъ едвамъ може да са удържи. Той заповѣда на сичкытѣ присхтетвуюцы Египтяны да са отстранягть. Тогазъ като заплака и извика велегласно: „Азъ съмъ Юсифъ! живъ ли е Йоше баща ми?“ — Братъята му, отъ голѣмото си душевно смущение, не можѣхъ да му отговорягть. Юсифъ слѣдователно имъ рече кротко: „Елате близо! Азъ съмъ Юсифъ вашъ братъ, когото продадохте на търговцытѣ, които идѣхъ за тука. Не бойте са! туй станъ по Божій промыселъ за да са погрижъ за спасението ви. (Быт. мѣ. 1—8).

§. 66. *Заряча имъ да доведжтъ баща му въ Египетъ.*

Туй като каза Юсифъ, пригряхъ брата си Венямина, и го облива съ сълзы: послѣ цалува и другытѣ си братъята като плачеше съ тѣхъ, и имъ дума: „Побързайте да доведете баща ми; извѣстѣте му че съмъ живъ, и че имамъ при Фараона голѣма сила; убѣдѣте го да са прѣсели съ сичкото си домородство въ Египетъ.“ (Быт. мѣ. 9—15).

§. 67. *Фараонъ прозаяжда дарове и колесници на Иакова.*

Като стигна гласѣтъ за дохожаньето на Юсифовытѣ братъята до слухътъ на Фараона, той имъ тозъ часъ даде дарове за баща имъ и имъ заряча тѣй: „Доведѣте тука баща си и сичката му челядь. Не са грижѣте толкозъ за покъщнинытѣ си, защото каквото